

În atelierul lui Iosif

Numele de Iosif înseamnă
'Dumnezeu va adăuga'.
Dumnezeu adaugă la viața
sfântă a acelor care împlinesc
voința sa o dimensiune
neașteptată

22.03.2012

Sfântul Iosif în Evanghelie

Știm că era un muncitor ca milioane
de oameni în toată lumea: desfășura
meseria obositoare și umilă pe care
Dumnezeu, luând trupul nostru și
vrând să trăiască treizeci de ani ca

unul dintre noi, l-a ales pentru sine. Sfânta Scriptură spune că Iosif era tâmplar.

O mare personalitate

Din relatările evanghelice apare marea personalitate umană a lui Iosif: în nici o împrejurare nu apare un om slab și temător în fața vieții; dimpotrivă, știe să înfrunte problemele, depășește situațiile dificile, acceptă cu responsabilitate și inițiativă datoriile care îi sunt încredințate.

Nu sunt de acord cu modul tradițional de a-l reprezenta pe Sfântul Iosif ca un bătrân, chiar dacă recunosc intenția bună de a pune în relief fecioria perpetuă a Mariei. Eu mi-l imaginez tânăr, puternic, poate cu câțiva ani mai mulți decât Sfânta Fecioară, dar în plinătatea vârstei și a forței fizice.

Curăția se naște din iubire

Pentru a practica virtutea curăției nu este necesar să aștepti bătrânețea sau pierderea vigoriei. Curăția se naște din iubire, și nu sunt un obstacol pentru iubirea curată forța și bucuria tinereții. Erau tinere inima și trupul lui Iosif când s-a căsătorit cu Maria, când a cunoscut misterul Maternității sale divine, când a trăit alături respectând acea integritate pe care Dumnezeu a încredințat-o lumii ca unul din semnele venirii sale între oameni. Cine nu este capabil să înțeleagă o astfel de iubire înseamnă că știe prea puțin despre adevărata iubire și că ignoră total sensul creștin al castității.

În toate zilele, muncă

Iosif, deci, era un lemnar din Galileia, un om ca toți ceilalți. Și ce se putea aștepta de la viața unui locuitor dintr-o localitate pierdută ca Nazaretul? Muncă și nimic altceva decât muncă; în toate zilele, mereu

cu același efort. Apoi, la încheierea zilei, o casă săracă și mică, pentru a împrăști forțele și să reînceapă să lucreze a doua zi.

Dar, în ebraică, numele de Iosif înseamnă *Dumnezeu va adăuga*. Dumnezeu adaugă la viața sfântă a acelor care împlinesc voința sa o dimensiune neașteptată: aceea cu adevărat importantă, aceea care dă valoare tuturor lucrurilor, aceea divină. La viața umilă și sfântă a lui Iosif, Dumnezeu a adăugat – să-mi fie permis să vorbesc așa – viața Fecioarei Maria și cea a lui Isus, Domnul nostru. Dumnezeu nu se lasă întrecut în generozitate. Iosif putea să-și însușească cuvintele Mariei, soția sa: *Quia fecit mihi magna qui potens est*, mari lucruri a făcut pentru mine Cel Atotputernic, *quia respexit humilitatem*, pentru că a privit la micimea mea (Vezi Lc 1, 48-49).

Un om în care Dumnezeu s-a încrezut

Iosif era într-adevăr un om obișnuit în care Dumnezeu s-a încrezut pentru a face lucruri mari. A știut să trăiască cum voia Dumnezeu în toate și în fiecare eveniment care compunea viața sa.

De aceea Sfânta Scriptură îl laudă pe Iosif afirmând că era drept (Vezi Mt 1, 19). Și în limba ebraică, drept înseamnă evlavios, servitor ireproșabil al lui Dumnezeu, înfăptuitor al voinței divine; înseamnă și bun și caritabil față de aproapele. Într-un cuvânt, cel drept este acela care îl iubește pe Dumnezeu și arată această iubire împlinind poruncile și orientând viața întreagă în slujba oamenilor, frații săi.

Este Isus care trece, 40

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/in-](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/in-atelierul-lui-iosif/)
[atelierul-lui-iosif/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/in-atelierul-lui-iosif/) (05.08.2025)